

1937 Wash #1

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARILE

CELOR CE BINEVESTE-SC CELE BUNE”

Anul XVII.

CELOR CE BINEVESTE-SC PACE.

No. 2.

CUPRINS

- Zile de avânt
- Primejdii cari amenință biserica
- Incă un pas
- Urări de Anul Nou
- Săptămâna de rugăciune la Școala Misionară
- Succes în Campania de Toamnă 1936
- Prin greutate, înaintări
- Știri din Banat
- Evangelizarea prin cărți în cursul anului 1936
- Tabloul de cumpărături din Editură și vânzări pe anul 1936
- Tablou
- Ora misionară din luna Februarie
- 5 minute misionare în Sabat
- Ora Tabitei din luna Februarie
- Anunțuri
- Diverse
- Spicuri interesante

Zile de avânt

Minunată este lucrarea pe care Dumnezeu o face cu atâta răbdare și stăruință plină de iubire pe acest pământ, și cu o singură dorință, anume ca ceasul venirii Fiului Său să nu găsească pe nimeni neavertizat, ci pe cât mai mulți pregătiți a-L întâmpina. Splendoarea și măreția acestei lucrări am putut-o privi cu deplină admirație cu ocazia Comitetului Diviziunii Europene de Sud, care a avut loc dela 1 la 8 Decembrie 1936 în orașul Zürich din Elveția.

Noui avânturi și noi ținte s'au desprins din fiecare predică și fiecare raport care a venit să aducă inimii fiecărui delegat dorinți de progres, înaintare și unire tot mai mare.

Și cine ar putea descrie căldura cu care cererile s'au înălțat în aceste zile la tronul harului, pentru

ca fiecare membru al acestei frumoase lucrări să se ridice la o viață nouă, consacrată cu totul pe altarul iubirii față de Isus?! Imi aduc cu multă plăcere aminte de aceste zile și influența lor o simt încă asupra inimii mele. Atât de ușor S'a lăsat Dumnezeu a fi găsit, atât de mângâietor și încurajator ne-a vorbit El în aceste zile încât nu pot lăsa a trece fără a repeta și eu aci îndemnul dat de frații conducători, ca noi cu toții, mici și mari, tineri și bătrâni, să ne luăm ca țintă pentru anul 1937 a pași tot mai aproape cu Dumnezeu care este dispus a da fiecăruia ajutorul Său puternic. „Înainte în unire” a fost lozincă fraților, și aceasta să ne-o luăm și noi pentru zilele ce ne stau în față.

V. Florescu

Grupul de delegați cari au luat parte la Comitetul Diviziunii Sud-Europene, ce a avut loc la Zürich între 1 și 8 Decembrie 1936.

Primejdii cari amenință biserica^{*)}

Am cugetat și m'am rugat mult pentru acest Comitet, și în dosebi pentru serviciul din această seară. Cu toate că ne adunăm aci în împrejurări de pace și liniște, ne adunăm într'un timp când lumea este turburată, când între neamuri se vede un spirit de neliniște și de înfrigate pregătiri de războiu. Sunt a-dănc recunoscător că prin providența lui Dumnezeu ne este cu puțință să stăm aci laolaltă în modul acesta liniștit, și să facem lucrarea lui Dumnezeu neturburată.

Am găsit cu cale să mă adrez vouă cu ocazia acestei prime adunări într'un mod foarte intim, dela inimă la inimă, cu intenția de a vă vorbi despre unele lucruri cari mie îmi par de o importanță foarte mare. Înainte de a trece la aceasta, aș dori să citesc trei texte din Scriptură, toate din profetul Isaia.

Primul text se găsește în capitolul al patrusprezecilea, versetele trei și patru: „Un glas strigă: „Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru! Orice vale să fie înălțată, orice munte și orice deal să fie plecate, coastele să se prefacă în câmpii, și strămtorile în vălcele!”

Apoi, iarăși, în capitolul șasezeci și doi, cu versetul zece, cetim aceste cuvinte: „Treceți, treceți pe porți! Pregătiți o cale poporului! Croiți, croiți drum, dați pietrele la o parte! Ridicați un steag peste popoare”.

În capitolul cincizeci și șapte cu versetul patrusprezece, zice: „Croiți, croiți drum, pregătiți calea, luați orice piedecă din calea poporului Meu!”

Calea regelui

În această seară vorbesc unei grupe de oameni alcătuită în cea mai mare parte din predicatori și servi în lucrarea lui Dumnezeu, și voi toți înțelegeți cât se poate de bine însemnătatea învederată a acestor texte. Avem aci un adevăr spiritual ce este ilustrat printr'un drum sau cale. Căile noastre moderne de comunicație ne dau o foarte clară și precisă idee cu privire la însemnătatea acestor texte. Dvs cunoașteți foarte bine cum stau lucrurile cu drumurile noastre publice. Co-

linele sunt netezite, văile sunt astupate, iar cotiturile sunt evitate pentru ca drumul să fie cât mai drept. Locurile gloduroase sunt netezite, pietrele sunt date la o parte, și tot ce știința și iscusința modernă poate să inventeze se folosește pentru a face cât mai minunate drumuri de comunicație.

Statul California este străbătut de o cale de comunicație ce se numește „El Camino Real” — „Calea Regelui”. Este o cale construită cu mulți ani în urmă, dar care de curând a fost refăcută încât a fost redată circulației ca o adevărată cale regală.

Iubiți frați, știți voi că toți cei cari ne aflăm aci în această seară suntem constructori de drumuri? Noi cu toții lucrăm pe Calea Regelui. Cu toții dăm ajutor la construirea căii despre care vorbește profetul aci: „Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru!”

Construiți potrivit cu îndrumările

Când eram copil îmi aduc aminte cum priveam la lucrarea de pavare a unei străzi ce se făcea în orașul unde locuim. Autoritățile orașenești au făcut contract cu o mare societate ca să paveze una din străzile principale. Pentru lucrarea aceasta au fost întrebuințați sute de oameni. Ei s'au ostenit multă vreme, și societatea a cheltuit mii de dolari pentru săvârșirea acestei lucrări. Dar când au terminat lucrarea și au cerut celor în drept să o ia în primire, autoritățile orașenești au respins întreaga lucrare făcută, și n'au vrut să plătească niciun ban firmei cu care făcuse contract. Pentru susținerea atitudinii lor n'au adus decât un singur motiv — o scurtă propozițiune: „Nu s'a lucrat potrivit îndrumărilor”. Firma contractantă, în executarea acestei lucrări nu se ținuse de planul dat.

Iubiți frați, dați-mi voie să pun o întrebare în această seară: Facem noi lucrarea noastră potrivit îndrumărilor? V'am cetit câteva din ele din Cuvântul lui Dumnezeu. Noi suntem constructori. Noi ajutăm la croirea căii Regelui. Bunul Dumnezeu să ne ajute nouă ca în calitate de lucrători credincioși să ne aducem la îndeplinire această însărcinare potrivit îndrumărilor. Fraților, eu sunt absolut convins de triumful acestei solii. Atât pe cât sunt în stare să mă cercetez

pe mine însumi, sunt plin de curaj și optimist în ce privește înaintarea ei spre biruință. Nu am în privința aceasta nicio îndoială sau nedumerire. În același timp eu cred că, pentru a fi păzitor credincios pe zidurile Sionului, nu trebuie să îngădui ca optimismul meu să mă orbească în ce privește unele lucruri, și vă rog să mă iertați dacă în această seară voi vorbi despre unele din acestea. Când se arată primejdia sau răul începe să se strecoare înăuntru, cred că trebuie să fie arătat. Greșesc oare dacă fac lucrul acesta? (Voci: „Nu”). Eu cred că a arăta primejdiiile sau relele este un act de prietenie, și doresc să lucrez în acest sens. Doresc să spun totdeodată că ceea ce vreau să vă spun dvs, îmi spun și mie, doarece cred că ceea ce vorbesc se potrivește și pentru mine tot așa de bine ca și pentru oricare altul, și doresc să primesc aceasta și pentru mine.

Doă primejdii ne stau în cale

Doă feluri de primejdii ne stau astăzi în cale: acelea cari se ridică din afară, și acelea cari se ridică dinăuntru. În legătură cu aceasta voi ceti o declarație din scrierile Spiritului profetic: „Noi avem să ne temem mai mult de cele dinăuntru decât de cele dinafară. (Citesc acum dintr'un articol apărut în „Review and Herald”, cu data de 22 Martie, 1887, scris de serva Domnului). Piedecile din biserică, ce stau în calea tăriei și succesului, sunt cu mult mai mari decât cele din lume”. Așa dar, sunt eu pe deplin îndreptățit când spun că primejdiiile cari se ridică dinăuntru sunt cu mult mai mari decât acelea cari se ridică din afară? Ce credeți dvs despre aceasta, fraților? Este așa, sau nu? (Voci: „Amin”).

Iubiții mei prieteni, astăzi lumea ne privește și așteaptă mult dela noi. Și are tot dreptul să facă aceasta.

După cum era în vremea lui Neemia, la fel este și în zilele noastre. Sanbalații, Tobia și Gheșemii moderni se ridică și pândesc lucrarea lui Dumnezeu, și o vorbesc de rău. Ei critică modul cum este adusă la îndeplinire. Ei găsesc greșeli în lucrare și în aceia cari o fac. Dar, slavă Domnului, lucrarea n'a fost împiedecată nici în zilele lui Neemia și nu va fi împiedecată nici în zilele noastre. Ei pot să critice ceea ce facem, modul în care lucrăm, lucrurile pe cari le susți-

^{*)} Cuvântare de deschidere rostită de fr. J. L. McElhany, Președintele Conferinței Generale, cu ocazia Comitetului de Toamnă ținut la Fort Worth, Texas, America.

nem; ei pot să vorbească de rău pe aceia cari fac lucrarea. Dar sub conducerea lui Dumnezeu, fraților, dacă suntem consacrați Lui, ei nu pot să oprească niciodată lucrarea. Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu. Noi nu trebuie să ne temem de primejdiile din afară, ci de cele dinăuntru.

Cea mai mare primejdie

Cuvântul primejdie este mai de grabă un termen relativ, și poate puțin cam greu de definit. De asemenea poate fi cam greu de spus ce constituie cea mai mare primejdie. Meditând asupra acestui lucru, am ajuns să cred că *cea mai mare primejdie a noastră în aceste vremuri este atitudinea luată de către așa de mulți dintre membrii noștri de a primi cu aparentă mulțumire slaba lor stare spirituală, fără să se sinchisească prea mult de aceasta*. Pe lângă aceasta mai este și greșala unor conducători de a nu adresa o chemare la o nouă și mai înaltă viață spirituală în biserică. Frații mei, eu cred că această chemare trebuie adresată astăzi. Mulțumesc lui Dumnezeu că sunt încă mulți cari o adresează. Dar cred că această chemare trebuie să pornească dela fiecare conducător din această lucrare. Acesta este lucrul ce mă interesează pe mine. Eu cred că cea mai mare primejdie a noastră o constituie mulțumirea unor așa de mulți cu slaba lor stare spirituală, și faptul că sunt așa de puțini cari-i cheamă la pocăință și la o mai înaltă viață spirituală.

Eu mă rog ca Dumnezeu să ne facă într'un fel oarecare să ne dăm seama de starea și de nevoia noastră, și apoi să ne conducă spre a descoperi leacul.

A venit timpul pentru o reformă desăvârșită

Noi nu putem închide ochii în fața unor lucruri pe cari Dumnezeu le-a spus despre această nevoie. Aș dori să vă citesc în această seară câteva declarații cari ne-au fost date prin Spiritul profetic. Mai întâiu dați-mi voie să citesc o declarație din Vol. VIII din „Mărturia”, începând dela pagina 249:

„Invățătorul ceresc întreabă: Ce amăgire mai puternică poate să înșele mintea decât pretenția că zidiți pe adevărata temelie și că Dumnezeu primește lucrările voastre, când în realitate voi faceți multe lucruri după judecata lumească, și păcătuiți împotriva lui Dumnezeu? O ce mare este înșelarea și amăgirea oarbă ce pune stăpânire pe mințe, când oameni cari au cunoscut odată adevărul fac marea greșeală de a pune forma evlaviei în locul puterii și spiritului ce este în ea; când ei își inchipue că sunt bogați, și im-

belșugați cu daruri cerești și n'au nevoie de nimic, când în realitate au nevoie de totul”. Da, aceasta este o amăgire mai rea decât spiritismul, atât cât privește pe Adventiștii de Ziua Șaptea. Acum observați mai departe continuarea acestei declarații:

„Dumnezeu nu S'a schimbat față de servii Săi credincioși, cari-și păstrează veșmintele lor nepătate. Dar mulți strigă: „Pace și liniște”, când deodată prăpădul vine asupra lor. Până când nu se va vedea o adevărată pocăință, până când oamenii nu-și vor umili inimile prin mărturisire, și până când nu vor primi adevărul așa cum este în Isus, niciodată nu vor intra în ceruri. Când curățirea va începe în rândurile noastre, noi nu vom mai rămâne nepăsători, lăudându-ne că suntem bogați și imbelșugați cu daruri cerești, ne-având nevoie de nimic”.

Acum dați-mi voie să vă citesc concluzia acestui mișcător capitol:

„Dacă biserica, ce s'a molipsit acum de propria ei apostazie nu se va pocăi și nu se va întoarce, ea va mânca din roada propriei ei activități, până când se va scărbi de sine însăși. Dar dacă ea se împotrivesc răului și alege binele, caută pe Dumnezeu cu toată umilinta, și ajunge înalta ei chemare în Hristos, stând pe platforma veșnicului adevăr, și prin credință prinzându-se cu tărie de lucrurile pregătite pentru ea, ea va fi salvată”.

Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru aceasta.

„Ea va apare în simplitatea și curățenia dată ei de Dumnezeu, despărțită de încurcăturile pământești. (Da, despărțită de încurcăturile pământești. N'am timp să desvolt lucrul acesta), arătând că adevărul a făcut-o cu adevărat liberă. Atunci

membrii săi vor fi cu adevărat aleșii lui Dumnezeu, reprezentanții Săi”.

Ce este aceasta? Ce vrea să spună aici? Pentru care lucru a venit timpul? „Pentru reformă desăvârșită”.

„A venit timpul când trebuie să aibă loc o reformă desăvârșită. Când începe această reformă, spiritul rugăciunii va pune la lucru pe orice credincios și va izgoni din Comunitate spiritul neînțelegerii și al certei”.

O, să rugăm pe Dumnezeu ca această reformă să fie grăbită spre a izgoni din biserică „spiritul neînțelegerii și al certei”! Spiritul neînțelegerii și al certei nu este nutrit într'o atitudine sau o atmosferă de rugăciune.

„Acei cari nu trăiesc în comuniune creștină, se vor apropia unii de alții. Un membru care lucrează după toată dreptatea, va face și pe alți membri să se unească cu el spre a cere cu stăruință descoperirea Duhului Sfânt. Nu va mai fi nicio confuzie, pentru că toți vor fi în armonie cu doriința Spiritului. Piedecile cari despărteau pe credincios de credincios vor fi sfărâmate, și servii lui Dumnezeu vor vorbi aceleași lucruri. Toți vor înălța cu deplină înțelegere a ei, rugăciunea pe care Dumnezeu a dat-o servilor Săi: „Vină împărăția Ta. Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ”.

Adresați o chemare bisericii

Fraților, să înălțăm această rugăciune. Ce ziceți? Eu cred că a venit timpul când trebuie să chemăm biserica la acest fel de reformă. Nu știu ce gândiți dvs despre aceasta, dar acesta este simțământul meu, convingerea mea. Acum, cine să adreseze această chemare? Cine o adresează?

Fratele J. L. McElhany în mijlocul unui grup de delegați veniți la Conferința Generală ce a avut loc în San Francisco, America, în anul 1936.

Să fim sinceri, fraților, și să spunem: câți o adresează? Mulțumim lui Dumnezeu că sunt mulți cari fac lucrul acesta. Doresc să îndemn pe fiecare conducător ce se află aci în această seară, sub solemna convingere a Duhului lui Dumnezeu, să ia această povară asupra inimii sale. Introduceți-o în lucrarea voastră de predicatori. A venit vremea când trebuie să se facă această lucrare.

Ací nu este vorba numai de vreo adunare amânată, sau de altceva asemănător, ci este vorba de un nou spirit și o nouă atitudine, o nouă viață în biserică. Vă amintiți de declarația aceea care este deseori citată: „O reînviere a adevăratei evlavii între noi este cea mai mare și cea mai urgentă dintre nevoile noastre”. Ceea ce ne trebuie nouă astăzi este un popor reînșufletit de o nouă putere spirituală, o biserică reformată și întoarsă dela lume.

Reînșufletirea să înceapă cu conducătorii

Acum, dați-mi voie să vă spun deschis și în mod sincer, și aceasta mi-o spun mie însumi, că eu cred că înșufletirea trebuie să înceapă aci cu noi ca conducători. N'avem să ne ducem nicăieri spre a începe această lucrare. Ea trebuie să înceapă în inimile noastre, în experiența noastră.

Noi nu putem să închidem ochii la unele stări de lucruri cari știm că se află astăzi în biserică. În biserică a pătruns un spirit de lipsă de atenție, de nepăsare, care este de plâns. Iertați-mă că vorbesc așa deschis, dar nu vă vorbesc despre lucruri pe cari voi nu le cunoașteți. Există un grad de îndoială și necredință, care trebuie regretat. Îndoiala și necredința se manifestă în diferite chipuri. Unii oameni sunt neîntemeiați în ce privește credința lor în fundamentele soliei și în Spiritul profeției. În unele cazuri, fie că ei se pierd cu totul, fie că rămân într-o stare formală, rece, care este ca și pierdută, atât cât privește experiența lor spirituală.

Cum ne explicăm noi această stare? Unii ar putea spune că aceasta se datorește plăcerilor lumii. Poate fi și aceasta explicația în unele cazuri. Unii spun că aceasta se datorește atacurilor vrăjmașilor noștri, Sanbalații și Tobia moderni cari stau deoparte și critică. Și aceasta poate să explice situația în unele cazuri. Dar, fraților, după umila mea părere, adevărata explicație trebuie căutată și mai aproape decât acestea. Eu cred că vom afla adevărul cu mult mai repede dacă privim în propriile noastre inimi, și în propriile noastre experiențe.

Conducătorii sunt răspunzători

Doresc să spun cu cuvinte măsurate, cu o recunoaștere a deplinei răspunderi legată de o declarație de felul acesta, că eu cred că noi ca lucrători suntem răspunzători astăzi într-o mare măsură de spiritul de îndoială, delăsare și necredință. Voiu ilustra aceasta cetindu-vă dintr-o scrisoare care a venit acum câteva săptămâni dela un tânăr care a fost student într-una din școlile noastre. El vorbește despre un subiect care a fost dezbătut în Consiliul Președinților în această dimineață. Am fost foarte bucuroși că fratele Campbell a pus pe agenda Consiliului Președinților chestiunea reformei sanitare. Să ascultăm ce spune tânărul acesta, un student dintr-una din școlile noastre. Este o scrisoare lungă în care el arată unele din abuzurile cari el crede că predomină astăzi. Iată prima propozițiune: „Este o tactică nechibzuită de a pune pietre de poticnire înaintea tinerilor”. În timp ce noi suntem constructorii pe calea Regelui, fraților, oare nu este datoria noastră să îndepărtăm din cale pietrele de poticnire?

Scrisoarea continuă: „În timp ce creștem, viețile noastre sunt modelate după împrejurările noastre. Nu de mult am auzit pe un predicator condamnând folosirea cârnii, și la mai puțin de o oră mai târziu, el împreună cu alți trei cu cari fusese la amvon și spusese „Amin”, mâncau carne la restaurant. Nu știu ce ar face Domnul față de aceasta, dar știu că ceva tot ar face”.

Aceasta este critica tânărului. Unii dintre dvs. poate vor fi gata să spună că tânărul acesta trebuie să fie probabil un extremist. Dar nu acesta este lucrul important din această scrisoare. N'are importanță cum este tânărul, ci mai degrabă cum sunt predicatorii, cari dau o astfel de pildă, cari se ridică la amvon și spun un lucru, ridică un principiu, apoi pleacă și îl dezic prin altul în viața practică.

Iubiții mei frați, nu cred că este nevoie să mergem prea departe spre a găsi cauzele necredinței și îndoielii, când noi ca conducători dăm o astfel de pildă oamenilor. Lucrul cu adevărat alarmant în privința aceasta nu este ceea ce pot spune tinerii, ci este faptul că mulți dintre credincioșii noștri au pierdut credința în conducătorii lor din pricina inconsecvenței în viețile lor.

Noi învățăm pe membri că scrierile Spiritului profetic ne-au venit prin inspirație divină. În adunările Conferințelor noastre luăm hotărâri prin cari ne exprimăm încrederea în aceste scrieri. Apoi

membrii ne văd contrazicând chiar reformele cerute în viața noastră.

Reforma sanitară

După cum am spus și azi dimineață în desbaterea din Consiliul Președinților, eu mi simpatizez cu aceia cari iau poziții extremiste în interpretarea reformei sanitare, ci eu cred în principiile prezentate asupra acestui subiect în Spiritul profeției. Iubiții mei conlucrători, conducători în lucrarea lui Dumnezeu din aceste zile, noi trebuie să prezentăm oamenilor o pildă puternică, punând în practică reformele cerute de către Spiritul profeției. Numai pe baza aceasta avem dreptul să cerem oamenilor să aibă încredere în conducerea noastră. Eu cred că dacă se va face o reformă în privința aceasta, vom vedea cum o mare parte din îndoiala și scepticismul, dat pe față de membrii noștri, va dispăre, și îi vom vedea prințând curaj, văzând pe conducătorii lor umblând în lucrarea pe care Domnul ne-a descoperit-o nouă în Biblie și în Spiritul profeției. Cum putem noi nădăjdui să avem încredere și respect din partea poporului, dacă noi, dimpotrivă, le dăm un exemplu rău?

Nu este țința mea ca să vă țin în această seară o predică despre reforma sanitară. Doar am amintit despre ea, deoarece aceasta este o icoană a lucrurilor cari fac ca membrii să-și piardă încrederea în conducere. Eu cred că stă în puterea noastră, după cum a fost și mai înainte, de a restabili încrederea și de a da oamenilor o conducere, care să aducă în inimile lor curaj și încredere.

Păzirea Sabatului

Dați-mi voie să vă atrag atenția asupra unei laturi a primejdiei noastre. Este vorba despre păzirea Sabatului. Ar părea cam nepotrivit să vorbesc despre păzirea Sabatului unei grupe de lucrători, dar sunt pe deplin convins că nu este ne la locul său. Una din principalele caracteristice ale acestei mișcări este de a atrage atenția lumii către reforma Sabatului, profețită în Cuvântul lui Dumnezeu, și de a pregăti un popor care să păzească poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus. Fraților, noi înșine trebuie să fim păzitori ai Sabatului. N'am să vorbesc aci despre caracterul sfânt și sacru al Sabatului. Cei mai mulți dintre voi ați putea ține o predică mai bună despre subiectul acesta decât aș putea-o face eu. Eu cred că predicatorii trebuie să dea un exemplu în reforma Sabatului.

Fraților, noi înșine trebuie să fim reformatori și păzitori ai Sabatului. Din cele ce am văzut și am auzit în toată lumea m'am convins că trebuie să aibă loc o

reformă între noi în ce privește păzirea Sabatului. În numele Domnului, fraților, să ne străduim a fi în adevăr păzitori ai Sabatului, dar numai în fața lumii, dar chiar și în fața fraților noștri să dăm o pildă de adevărată păzire a Sabatului. Eu cred că este un lucru blestemat în mijlocul nostru și trebuie să ne ridicăm și să-l dăm afară, după cum a făcut și Izrailul după vremuri când au găsit asemenea lucru în mijlocul lor.

Respect în serviciul Comunității

În legătură cu păzirea Sabatului mai este încă un lucru care cred că ar trebui să preocupe în chip serios mintea acestei grupe, și anume este vorba despre respectul în legătură cu serviciile din ziua Sabatului. Am aci în această mapă câteva scrisori dela membrii laici. Fiecare scrisoare pe care o am în acest pachet cheamă la o reformă asupra unora din aceste puncte. Voi nu vă puteți închipe doriința care se ridică din inimile membrilor noștri cu privire la aceste lucruri

Venirea Domnului

Mai este încă un lucru asupra căruia noi trebuie să facem o reformă. Ar părea poate lucru ciudat să-l amintesc, dar cred că avem nevoie de o reformă în chestiunea predicării venirii Domnului. Nu rareori auzi pe oameni spunând că ei predică despre evlavie, neprihănire și sfințenie, dar nu spun prea mult despre împlinirea profeției și despre venirea Domnului. Și eu cred că aceea ce face pe Adventiștii de Ziua Șaptea ceea ce sunt este tocmai predicarea despre venirea Domnului; și fiind inconjurați de dovezi zdrobitoare despre venirea Sa, de ce să rămânem noi muți asupra unui subiect așa de important cum este acesta? Dumnezeu să ne ajute ca să facem să răsunе solia apropiatei veniri a lui Hristos.

Eu cred că noi trebuie să luăm trâmbița și să facem să răsunе cu putere, pentru că Isus vine iarăși. Această mișcare este întemeiată pe adevărul cel binecuvântat, și fiecare predicator trebuie să-l facă să răsunе și să repete pretutindenii acest adevăr. Dacă se face aceasta, o nouă nădejde se naște în inimile membrilor noștri; și cine alții să răspândească acest adevăr decât predicatorii?

Sunt eu greșit? Simt eu în privința aceasta o sarcină nepotrivită? Zeci de membrii mi-au spus că sunt săptămâni și luni întregi de când n'au mai auzit predicându-se despre venirea Domnului, și ei iubesc aceasta — le place să asculte despre aceasta. Arăt câteva din lucrurile cari ar trebui să preocupe atenția noastră

ca conducători, dacă vrem să conducem bisericile.

Plăceri lumești

Imi pare ca și când aș neglija ceva dacă n'aș aminti în această seară încă despre un lucru, și anume despre plăcerile lumești. Noi am luat hotărâri în Consiliile și cu ocazia Conferințelor noastre, și bine este că am făcut astfel. Eu cred în hotărâri. Dar, iubiți frați, noi nu vom îndrepta aceste înclinații lumești prin simpla luare de hotărâri. E nevoie de ceva mai mult.

Unii încearcă să se ia la întrecere cu lumea, primind-o, oricum ar fi, în biserică. Am auzit despre un efort de felul acesta făcut de un predicator, care, nădăjduind, cred că în mod sincer, să în-

Fratele G. W. Schubert, (cel din dreapta) președintele Diviziunii Europene Centrale, împreună cu soția sa.

depărteze din biserică orice spirit lumesc, închirie un teatru și dădu o „bună” reprezentație membrilor săi. Urmarea a fost că unii dintre membrii săi iau acum parte regulat la reprezentații de teatru. Am chiar aci dovada spre convingere că aceasta a fost cauza căderii multora dintre tinerii noștri.

Fraților, eu cred că avem nevoie de o nouă redeșteptare în ce privește aceste lucruri. Cât de departe să mergem noi cu aducerea lumii în biserică, pentru ca să ferim biserică de a se duce în lume? Eu cred că trebuie să ridicăm un steag și să dăm la o parte pietrele de poticnire, așa cum spuneau și textele.

Frații mei, credeți voi că avem nevoie de o reînsoflețire? Avem noi nevoie de o reformă? Ce credeți despre aceasta? Eu cred că avem.

Domnul este și acum cu poporul Său

Nădăduesc că n'am zugrăvit tabloul prea întunecos, nici n'am exagerat sau să fi trecut măsura în ce privește descrierea stărilor de lucruri. Aș dori ca nimeni să nu-și închipe din cele ce spun, că eu cred că biserica lui Dumnezeu e pe cale de a se sfărâma în bucăți. Nu, de o mie de ori nu! Dumnezeu deplânge pe aceia cari, din cauza sfatului lămurit pe care Domnul îl dă poporului Său, cred că biserica a fost lepădată de Domnul său. Eu cred că Domnul este și acum cu poporul Său. Aci este un lucru pe care vreau să vi-l amintesc. Biserica Laodicea este și biserica transmutării. Acesta este un lucru ce imi dă totdeauna mângâiere. Chiar biserica aceea care este ilustrată pentru greșelile ei este biserica ce va fi dusă în împărăția lui Dumnezeu. Eu sunt recunoscător pentru aceasta. Prind curaj când știu că lucrurile stau astfel. Fraților, noi putem să lucrăm mai departe cu cea mai mare încredere că această lucrare va triumfa.

Acum, ca nu cumva să-și închipe cineva că dau numai o parte a tabloului, aș dori să citesc o declarație din „Mărturiu pentru Predicatori”, p. 52:

„Dumnezeu are o biserică, și aceasta are orânduit un anumit serviciu de slujire. El a dat pe unii apostoli; pe alții, prooroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci, credincioși adevărului, în dragoste să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos'.

„Dumnezeu are anumitele Sale unelte, și o biserică ce a trăit prin persecuție, luptă și întunec. Isus a iubit biserica și S'a dat pe Sine pentru ea”.

Acum să ascultăm mai departe la cuvintele cari urmează:

„Și El o va umple, o va curăți, o va înobilă și o va ridica în așa fel că va sta tare în mijlocul influențelor coruptoare ale acestei lumi”.

Mulțumesc lui Dumnezeu pentru aceasta. Eu sunt fericit pentru această înfățișare a ei. Dumnezeu să ne ajute pe fiecare dintre noi în această seară, ca în calitate de conducători, să punem mâna și să ajutăm la realizarea acestei

curățiri a bisericii. Este privilegiul nostru, ca bărbați aleși, să veghem cu o grijă zeloasă, cu o străduință neobosită, ca nu cumva biserica să fie înfrântă de planurile rele ale lui Satana, ci dimpotrivă, să poată căpăta o așa poziție în lume, încât să facă să se întindă și mai mult proslăvirea lui Dumnezeu între oameni.

Incepeți reforma aci

Fraților, ce însemnează a fi unul dintre vasele alese să facă o astfel de lucrare pentru biserică? Când mă gândesc la aceasta, aproape mă cutremur, și mă întreb: Ce fac eu ca să ajut la proslăvirea bisericii, s'o ridic și s'o sfințesc? Ce fac eu ca să ajut la ridicarea stindardului, la îndepărtarea din cale a pietrelor de poticnire? Fraților, eu cred că pentru noi toți a venit timpul ca să ajutăm, iar nu să împiedecăm pe Domnul în timp ce El croește o cale pentru poporul acesta. Lucrul cel mai mare ce ar putea avea loc pentru această lucrare astăzi, ar fi ca întreg câmpul să știe că chiar aci în acest Consiliu, noi ca conducători am început între noi chiar o astfel de lucrare de reformă cum cere Domnul. Iubiții mei prieteni, va fi cu mult mai de preț să restabilim încrederea și credința, decât orice alt lucru ce ar putea fi făcut de către acest Consiliu. Eu sunt pe deplin convins că trebuie să începem aci. Aș dori să mă rog pentru aceasta, căci eu cred că o asemenea lucrare trebuie să se înceapă cu mine.

Eu nu sunt mulțumit, și nu pot fi mulțumit când privesc în jurul meu și îmi dau seama de cele ce trebuie să se facă. Când îmi dau seama că biserica, bunul cel mai prețios al lui Dumnezeu, a fost încredințată conducerii mâinilor noastre nu pot să fiu mulțumit cu starea ei. Când îmi aduc aminte că noi trebuie să conducem biserica înainte, mai sus și spre cer, eu zic: Nu pot să fiu mulțumit cu mine însumi. Doresc ceva peste ceea ce am. Aș dori să cunosc puterea lui Dumnezeu cum n'am mai cunoscut-o. Aș dori să am o plinătate a Duhului Sfânt cum n'am avut până aci. Iubiții mei prieteni, aș dori să cunosc ce însemnează să pun în practica vieții mele toate aceste principii sfinte, alături de cari Domnul ne cheamă să stăm.

Nevoia noastră de rugăciune

Aș dori să vă rugați pentru mine, pentru că simt că am nevoie de aceasta. Mai este cineva care simte această nevoie dintre cei cari sunt adunați aci în această seară? Vă voi spune în curând ce aș dori să facem. Aș dori să încheiem această adunare cu câteva rugăciuni. Rugați-vă pentru mine, fraților; tot ce am

spus în această seară, mi le aplic mie însumi. Decât să vă vorbesc dvs simt mai de grabă nevoia să-mi vorbesc mie. Mă simt ne în stare să întâmpin nevoile unui timp ca acesta, cu răspunderile cari

au fost puse asupra-mi, dacă Dumnezeu nu face ceva pentru mine. Rugați-vă pentru mine. Aș dori, la rândul-mi, să mă rog cu voi și pentru voi.

J. L. McElhany

INCA UN PAS

Cu ocazia Comitetului Diviziunii Europene de Sud, care s'a ținut la Zürich dela 1—8 Decembrie, mereu, mereu s'a atras atenția asupra chestiunii așa de importantă a lucrării de evanghelizare. Înainte de încheierea Comitetului, s'a adoptat o serie de hotărâri după cum urmează:

O străduință continuă pentru o mai mare lucrare de evanghelizare

„Deoarece pășim acum în era celei din urmă și mai neasemuite crize a veacurilor, când grabnica împlinire a semnelor timpului învederează din ce în ce mai mult apropiata venire a lui Hristos, și ne spune că timpul nostru pentru lucrare favorabilă este scurt, și

Deoarece recunoaștem că câștigarea de suflete prin evanghelizare este încă principala țintă și factorul de bază al lucrării noastre organizate și primul mijloc de a vesti solia mântuitoare a lui Dumnezeu centrelor de populație și întregii omeniri, și

Doarece recunoaștem că frumoasele eforturi pentru o mai intensă lucrare de evanghelizare depuse în timpul anilor trecuți au avut ca urmare o bogată recoltă, care la rândul său a adus o tărie sporită tuturor ramurilor lucrării noastre, de aceea

„Recomandăm, 1. Ca să ne străduim din toată puterea să păstrăm actualul câștig de suflete, și să înlăturăm pierderile printr'o păstorire atentă și o dezvoltare a nouilor convertiți.

„2. Conferințele, câmpurile misionare și instituțiile să grăbească pașii lor în lucrarea evanghelistică, și să facă planuri pentru o mai mare câștigare de suflete.

„3. Să se facă cercetări asupra teritoriilor nelucrate, asupra ora-

șelor lăsate în părăsire, centrelor supra-populate, trimetând în grabă pe evangheliștii noștri acolo.

„4. Să se studieze și mai departe nevoia cea mare de a se pregăti un mai mare număr de lucrători biblici bine pregătiți.

„5. Să continuăm a îndemna pe membrii bisericii noastre a activa în această ramură de serviciu creștin, care este cea mai de seamă.

„6. Să fie formați membri laici cari să lucreze ca evangheliști laici, susținându-se singuri.

„7. Conferințele noastre și alte organizații să continue a face economii la cheltueli, să păstreze orice ban cu putință pentru marea țintă de a întreține continuu o mai mare lucrare de evanghelizare pentru câștigarea de suflete”.

Hotărârile de mai sus merită să fie cercetate și studiate cu rugăciune atât de către lucrători, cât și de membrii laici. În deosebi trebuie să fie luate la inimă de către toți slujbașii Conferinței și Comunității. Lucrearea de evanghelizare în diferitele sale forme trebuie să primească atenția noastră neîmpărțită. Cea mai importantă ocupație ce stă în fața noastră astăzi ca popor este aceea de a avertiza și de a câștiga suflete. Cu o putere și o seriozitate mai mare decât oricând în trecut, noi trebuie să vestim solia mântuitoare a lui Dumnezeu. Timpul este scurt, și lucrarea regală este grabnică.

Cereți cartea

Timpul nostru în lumina profețiilor

Membrii Comunităților noastre pot primi această carte valoroasă în peste 300 de pagini, numai cu 100 lei legată și 70 lei broșată. Cereți-o urgent.

Urări de Anul Nou

De Anul Nou, Uniunea noastră a trimis o telegramă de felicitare M. S. Regelui, prin care a prezentat respectoase urări pentru anul 1937 și asigurarea devotamentului ce au Adventiștii de Ziua Șaptea pentru Tron și Țară.

La această telegramă, M. S. Regele a binevoit a trimite următorul răspuns:

D-lui D. Florea — Președintele Uniunii Comunității Adventiste.
București.

Majestatea Sa Regele vă mulțumește pentru bunele urări exprimate cu prilejul Anului Nou.

Directorul Secretariatului particular al M. S. Regelui,
(ss) Eugen Buhman

De asemenea, Uniunea noastră a trimis o telegramă de felicitare și d-lui Ministru al Cultelor și Artelor, dl. Victor Iamandi, prezentând respectoase urări pentru anul 1937 și asigurarea că Adventiștii de Ziua Șaptea folosesc libertățile constituționale pentru mântuirea lor și binele spiritual al neamului și patriei române.

La această telegramă, d-l Ministru a binevoit a ne trimite următorul răspuns:

D-lui D. Florea, președintele Uniunii Adventiste de Ziua Șaptea.
București.

Mulțumiri pentru felicitări și cele mai bune urări cu prilejul Anului Nou.

(ss) Victor Iamandi

Folosim și noi ocazia de a informa pe frații noștri despre acest lucru și a mulțumi Bunului Dumnezeu, că, în ciuda tuturor greutăților ce întâmpinăm, El ne deschide uși la Inaltele stăpâniri, cari au ajuns să cunoască bine că Adventiștii de Ziua Șaptea sunt niște cetățeni fideli și de ordine, cetățeni cari merită a se folosi de libertățile pe cari le acordă legile și Constituția țării.

Rămâne ca și purtarea noastră ca membri ai Comunității și ca cetățeni să fie totdeauna la înălțime, pentru ca împotrivorii să nu găsească niciun prilej, iar noi să avem curaj și cuvânt bun ori de câte ori stăm în fața Inaltelor stăpâniri.

Să nu uităm de asemenea de datoria noastră de a ne ruga pentru Inaltele stăpâniri, mai ales în aceste vremuri neliniștite, ca ele să poată fi bine inspirate și să poată asigura ordinea, libertatea și dreptatea.

Secretar,
Victor Diaconescu

Prin greutăți, înmaintări

A trecut un an de greutăți, bucurii și biruințe. Noi putem spune că cu toate luptele pe cari le-am avut, anul acesta a fost un an de progres. Cu toată încordarea nu am cedat însă niciun post. În anul acesta s'a început lucrarea în insula Reunion. Cu ocazia vizitei pe care am făcut-o pe această insulă a trebuit să rămân acolo mai multă vreme, vizitând locurile cu de-a-măruntul. Lucru care m'a îndurerat mai mult a fost faptul că nu avem pe nimeni acolo. M'am rugat lui Dumnezeu să-mi dea bucuria de a vedea roade și pe această frumoasă insulă. Și Domnul a ascultat rugăciunea mea încât acum, având acolo un misionar, pe fratele Girard, vedem frumoase succese pe insula Reunion. Multe misiuni s'au nimit din pricină că nu au putut progresa, dar fratele Girard a și câștigat mai multe suflete pentru adevăr și ne-a adresat chiar cerința de a-i veni în ajutor cu ceva sume de bani pentru a ridica o capelă în acel ținut.

În afară de aceasta am mai trimis două familii de misionari, iar patru sunt în concediu.

În ultimele două luni am câștigat 2.286 de suflete. Sunt bucuros că desi am avut o mulțime de greutăți totuși am putut face un pas mai departe în ce privește câștigarea de suflete.

Nu știm nimic despre lucrarea noastră din Spania, și ne doare inima de cele ce se petrec acolo.

La 31 Decembrie se încheie opt ani de când s'a înființat această Diviziune. Aș putea scrie o carte întreagă de greutățile avute în cursul acestor opt ani. Sunt bucuros însă că deși având aceste greutăți, am putut totuși clădi noi capele. Lucrarea din insu-

lele: Reunion, Mauricius, Capului Verde și altele a fost întărită. De asemenea în România s'a ridicat o școală misionară foarte frumoasă și bine întemeiată, apoi editura din Franța s'a lărgit, și în afară de acestea o mulțime de capele au fost construite. Nu știm cum va fi ultimul raport, dar din cele de până acuma pot spune că în cei opt ani numărul membrilor s'a dublat aproape. Dacă în unele țări ar fi putut să fie botezați toți cari așteaptă aceasta, dar nu au putut să o facă până acuma din pricină că nu au îndeplinit oarecare formalități cerute de legile respective, atunci am fi avut exact numărul dublu de membri. Să aducem însă laudă Domnului Care S'a sacrificat chiar pentru unul singur. Mulțumesc Domnului pentru aceste suflete și pentru ceea ce s'a făcut. Știu că s'ar fi putut face mai mult dacă am fi avut mai mulți bani, dar mai ales dacă am fi avut mai multă credință. Avem nevoie de mai mult curaj și credință. Noi nu am venit aici ca să vorbim de trecut, ci de viitor. Unele țări au ajuns la faliment politic și economic. Altele au fost distruse de războiu, iar lucrătorii noștri au fost sau alungați sau luați în războiu; apoi avem Edituri închise și de mulți membri nu știm nimic, cum este cazul în Spania unde focul arde cu putere. Europa e nervoasă. Și nu va mai trece mult până ce vor avea loc cine știe ce greutăți. Dar în mijlocul acestor greutăți noi plănuim cum să mergem înainte. Avem nevoie să căutăm pe Domnul ca nicidecum înainte. Avem nevoie de Dumnezeu spre a-și cum am putea face pe membrii să se prindă mai mult de El, ținând la o lucrare mai strânsă cu Dumnezeu. Trebuie să facem pe membri a rămâne tari. Să aducem pe poporul nostru la o mai mare credincioșie. În fiecare țară avem ținuturi mari în cari nu s'a pătruns

Sediul Conferinței Elvețiene unde s'a ținut Comitetul Diviziunii dela 1-8 Decembrie, 1936.

incă. Avem apoi ținuturi ca Tunisia, Sardinia, Corsica și Mauricius în cari nu s'a prea lucrat. Trebuie să ajutăm acestor ținuturi. Să ne gândim apoi la locurile în cari nu sunt școli. Apoi cum să adunăm mijloace pentru această lucrare și cum să clădim noi capele. Dar cred că problema cea mai de seamă de care să ne ocupăm este aceea de a dobândi mai multă încredere și mai mult curaj. Membrii Comunităților noastre speră ca aceste ședințe să fie de mare binecuvântare pentru lucrarea lui Dumnezeu. Din scrisorile primite din Africa și Oceanul Indian am aflat că membrii noștri se roagă pentru aceste ședințe. Să rămânem deci tari, plini de curaj și credință, alături de Dumnezeu.

A. V. Olson

Cursuri de lectură

Pentru slujbași Comunităților noastre s'a rânduit anul acesta un curs special de lectură cuprinzând: 1) Manualul Comunității și 2) Mărturi, Vol. II, de E. G. White.

Pentru tineret s'au rânduit cărțile: Experiințe și Viziuni, de E. G. White și cartea de biografii „Vieți de oameni”.

Aceste cărți vor forma și un fel de manuale din care cei amintiți vor studia. Departamentele respective vor conduce lucrarea aceasta.

Slujbașii noștri și tineretul nostru își vor procura cărțile prin Cercul Misionar. Studiind, progresăm.

Uniunea Com. Ev. A. Z. S.
din România.

*) Cuvântare de deschidere rostită de fratele Olson cu ocazia Comitetului Diviziunii ținut la Zürich dela 1 la 8 Decembrie 1936.

Știri din Banat

Comunitate Salonta Mare este una din Comunitățile noastre din Conferința Banat-Crișana, care și în anul 1936 a ajuns ținta propusă la vânzarea revistelor festive, în timpul Campaniei de Toamnă, distribuind în general 10 reviste pe cap în timp de trei săptămâni după începerea Campaniei de Toamnă. Și copiii au luat parte la lucru. Copilașul cel mic din fotografia alăturată a distribuit trei reviste, și cu mare curaj a făcut mărturie despre adevăr.

Dea Domnul ca toți frații și surorile lucrând la salvarea sufletelor lor, să aibă parte de o intrare fericită în locașurile cerești, unde vor primi răsplata îmbelșugată pentru orice osteneală depusă pentru cauza lui Hristos.

Ștefan Czedula

Membrii Comunității Salonta Mare, cari au luat parte cu multă bărbăție la Campania de Toamnă 1936, și cari în fiecare an au dat dovadă de multă sârguință în toate activitățile misionare, privesc plini de curaj și încredere în Dumnezeu spre noile Zile Speciale rânduite de Dumnezeu, în cari să-și dovedească credințioșia lor față de El.

Evangelizarea prin cărți în cursul anului 1936

Coloane întregi de ziare sunt pline, la începutul noului an, cu rapoartele diferitelor ramuri de activitate omenească desfășurată în cursul anului precedent. Aceste rapoarte arată progresul sau regresul, după cum e cazul, al lucrării întreprinse, și tot ele ajută la orientarea mai bună a întreprinderii pentru noul an. Cele mai multe rapoarte se referă la lucrarea și binele material sau fizic al oamenilor.

În interesul sufletesc al oamenilor, sau al mântuirii prin Domnul Hristos, a rânduit Dumnezeu lucrarea de predicare a Evangheliei, atât prin viu graiu, cât și prin scris.

Prin Spiritul profeției ni se arată clar lucrul acesta. „Insemnătatea lucrării de predicare nu poate fi tăgăduită, dar mulți dintre aceia cari flămânezec după Cuvântul vieții, nu au privilegiul de a asculta Cuvântul dela predicatorii rânduiți de Dumnezeu.

„Pentru motivul acesta este de cea mai mare nevoie ca tipăriturile noastre să fie răspândite cât mai mult. În felul acesta solia va merge acolo unde, predicatorul viu, nu poate să meargă; și atenția multora va fi atrasă la evenimentele însemnate în legătură cu scenele sfârșitului omenirii”. — „Mărturie”, Vol. II.

Bunul Dumnezeu a ajutat ca și anul acesta frații noștri evangheliști cu cărți, prin zelul și activitatea lor, să dea aripi îngeresți lucrării de evangelizare în Uniunea Română în anul 1936. Am făcut această lucrare de primul rang în anul 1936 în Uniunea Română în medie lunară cu un număr de 96 Evangheliști cu cărți, cari au răspândit un număr de 33.363 cărți și 139.168 reviste.

Toate acestea la un loc reprezintă o greutate de aproape un vagon și jumătate. Activitatea acestor eroi ai lucrării cu literatură, repartizată pe Conferințe,

se prezintă după cum arată tabelul de pe pagina 11.

Și făcând o comparație între cumpărările din anul 1936 și cele din anul 1935, am vedea că anul 1936 s'a încheiat cu un plus de lei 107.577 față de cumpărările din Editură făcute în anul 1935.

Știm că Domnul va binecuvânta Cuvântul Său răspândit pe calea aceasta în inimile a mii de persoane. Credem de asemenea că la revenirea în mărire a Domnului Hristos, ne vom întâlni cu mulți dintre aceia cari vor fi cunoscut Adevărul prin aceste mii de cărți și reviste.

Domnul să binecuvinteze pe servii Săi credincioși cari au activat în cursul anului 1936, așa ca în anul în care am pășit cu noui forțe să facem o îndoit de mare și bună lucrare. Rugăm pe Dumnezeu ca să miște inimile multor tineri cari pot să facă această lucrare și să-i vedem în curând atașându-se la grupa Evangheliștilor noștri cu cărți. Cuvântul servei Domnului se potrivește azi mai mult ca oricând: „Acolo unde avem azi un singur Evanghelist cu cărți ar trebui să avem o sută”.

Tabloul de cumpărături din Editură și vânzări pe anul 1936

	Cumpărături	Vânzări		Cumpărături	Vânzări
MUNTENIA DE VEST	306.975	760.988	TRANSILVANIA	130.655	338.725
MUNTENIA DE EST	176.928	535.240	BANAT	105.058	286.984
MOLDOVA DE NORD	118.637	376.032	Școala	28.073	70.157
MOLDOVA DE SUD	147.219	375.661			
			Total	1.013.545	2.673.630

T A B L O U

De numele celor trei colportori din fiecare Conferință cari au lucrat mai bine în anul 1936.

CONFERINȚA MUNTENIA DE VEST

	Ore lucrate		Vânzări, în Lei		Cumpărări, în Lei
I. Bran	2.013	D. Cristescu	146.593	D. Cristescu	33.284
G. Sibianu	1.686	S. Urseanu	65.100	S. Urseanu	31.210
M. Pătru	1.569	G. Sibianu	60.552	G. Sibianu	29.639

CONFERINȚA MUNTENIA DE EST

	Ore lucrate		Vânzări, în Lei		Cumpărări, în Lei
G. Doagă	1.537	G. Doagă	58.680	N. Dorobăț	66.323
N. Constantin	1.062	N. Dorobăț	45.570	G. Doagă	22.917
G. Mihăilescu	908	I. Itu	38.827	A. Ciocarof	12.320

CONFERINȚA MOLDOVA DE NORD

	Ore lucrate		Vânzări, în Lei		Cumpărări, în Lei
T. Ciohodaru	1.897	T. Catargiu	38.913	S. Melniciuc	17.053
T. Catargiu	1.110	T. Ciohodaru	37.683	T. Ciohodaru	13.319
T. Knebel	1.084	T. Knebel	36.950	R. Eremia	12.844

CONFERINȚA MOLDOVA DE SUD

	Ore lucrate		Vânzări, în Lei		Cumpărări, în Lei
C. Băcă	2.200	E. Grigoraș	45.747	E. Grigoraș	28.573
M. Gherasim	1.656	C. Băcă	34.298	C. Băcă	21.789
N. Pruteanu	1.419	N. Pruteanu	28.424	N. Pruteanu	18.785

CONFERINȚA TRANSILVANIA

	Ore lucrate		Vânzări, în Lei		Cumpărări, în Lei
S. Greu	2.183	R. Schuster	80.523	R. Schuster	30.379
R. Schuster	767	M. Gubeș	31.124	S. Greu	10.934
M. Gubeș	698	S. Greu	28.612	M. Gubeș	10.349

CONFERINȚA BANAT—CRIȘANA

	Ore lucrate		Vânzări, în Lei		Cumpărări, în Lei
P. Login	1.141	P. Login	33.446	P. Login	12.351
P. Duma	708	I. Tachici	23.779	I. Șaitoș	10.324
S. Gizela	616	I. Șoncuteanu	16.961	I. Șoncuteanu	9.977

ȘCOALA

	Ore lucrate		Vânzări, în Lei		Cumpărări, în Lei
M. Radu	610	M. Radu	23.250	M. Radu	10.861
N. Istrate	217	N. Istrate	16.075	I. Leonte	6.338
I. Leonte	110	I. Leonte	13.500	N. Istrate	5.811

PRIMII TREI PE UNIUNE

	Ore lucrate		Vânzări, în Lei		Cumpărări, în Lei
C. Băcă	2.200	D. Cristescu	146.593	N. Dorobăț	66.323
S. Greu	2.183	R. Schuster	80.523	D. Cristescu	33.284
I. Bran	2.013	S. Urseanu	65.100	S. Urseanu	31.210

Secret. Depart. de publicații.
N. Gheorghiuță

Ora misionară din luna Februarie Lucrarea de binefacere

Program

Cântare de deschidere

Rugăciune

Studiu biblic: „Solia lui Dumnezeu pentru astăzi”

Cântare de cor sau instrumentală

Raport asupra lucrării misionare făcută de Comunitate în luna Ianuarie

Lectură: „Chemarea la lucrarea de binefacere”

Lectură: „Scopul Societății de Binefacere”

Prezentarea planurilor Comitetului Comunității în ce privește lucrarea de binefacere în districtul respectiv

Cântare de închidere

Rugăciune

SOLIA LUI DUMNEZEU PENTRU ASTAZI

1. Despre ce parte a Scripturii se spune ca fiind solia pentru astăzi?

„Intreg capitolul 58 din Isaia trebuie să fie privit ca alcătuind o solie pentru timpul acesta și care trebuie vestită neîncetat”. — „Mărturii Speciale”, Seria B, No. 2, p. 5.

2. În capitolul acesta ce suntem îndemnați cu toată puterea să facem? Isa. 58, 7, 8.

„Adevărata lucrare misionară este strâns legată de păzirea poruncilor lui Dumnezeu, dintre cari Sabatul este amintit în mod deosebit. . . . Aceasta este lucrarea pe care poporul lui Dumnezeu trebuie să o săvârșească în timpul acesta”. — „Mărturii”, Vol. VI, p. 266.

3. Ce lucrare este deosebit de urgentă în timpul acesta?

„Lucrarea de binefacere despre care se amintește în capitolul acesta este lucrarea pe care Dumnezeu o cere a fi săvârșită de poporul Său în timpul acesta. Această este o lucrare hotărâtă de El. . . . și cu cât ne apropiem de sfârșit, cu atât mai urgentă devine această lucrare”. — Id., p. 265.

4. Care ar trebui să fie motivul care să ne îndemne la această lucrare? 1 Cor. 13, 3.

„Urmașii lui Hristos, pe măsură ce se apropie de timpul de turburare ar trebui să depună orice efort pentru a se prezenta în adevărata lumină înaintea poporului, ca astfel să risipească prejudecata și să îndepărteze primejdia ce amenință libertate conștiinței”. — „Marea luptă”, p. 616.

6. Ce lucrare ne va ajuta mult la risipirea prejudecății?

„În prezentarea adevărului, nimic nu va recomanda mai bine lucrarea și nu va putea să ajute mai bine oamenilor acolo unde se găsesc decât lucrarea de Samaritean”. — „Mărturii Speciale”, Seria A, No. 11, p. 32.

7. Ce ni se spune că alcătuiește adevărata credință? Iacob 1, 27.

8. Dacă refuzăm să facem aceasta, de cât folos ne este pretenția credințioșiei noastre? Iacob 2, 15, 16.

„Dacă neglijăm cazurile nevoiașilor și nenorociților, cari ne sunt aduse la cunoștință, indiferent ce ar fi ei, noi nu avem nicio asigurare despre viața veșnică; căci noi nu răspundem la porunca dată nouă de Dumnezeu”. — „Mărturii”, Vol. III, p. 524.

9. Ce motiv vor prezenta mulți dintre cei mântuiți datorită căruia ei se găsesc în împărăție?

„Alții vor exprima recunoștința lor aceluia cari au dat de mâncare celor flămânzi și au îmbrăcat pe cei goi. Când desnadejdea îmi afundase sufletul în necredință, Domnul mi te-a trimes, spun ei, spre a-mi vorbi cuvinte de nădejde și întărire. Mi-ai adus hrană pentru nevoile mele fizice, și mi-ai deschis Cuvântul lui Dumnezeu, făcându-mă să-mi dau seama de nevoile mele spirituale. . . . Eu mă găsesc aci, salvat, pentru vecie salvat, având să trăiesc continuu în prezența Sa, și să laud pe Acela care Și-a dat viața pentru mine”. — „Slujitorii Evangheliei”, p. 518, 519.

10. Ce lucru va ajuta spiritualitatea Comunității mai mult decât orice altă lucrare?

„Nimic nu va da o mai mare putere spirituală și o mai mare creștere în râvnă și o adâncire a simțământului decât vizitarea și ajutorarea celor bolnavi și desnațăduiți, ajutându-i să vadă lumina și să-și întemeieze credința pe Isus”. — „Mărturii”, Vol. IV, p. 75, 76.

11. Ce va face să se prăvălească toate zidurile împotrivrării?

„Ușurează nevoile fizice ale semenilor tăi, și recunoștința lor va prăvăli la pământ zidurile împotrivrării, făcându-ți cu puțință a ajunge la inimile lor. Meditează cu seriozitate asupra acestei chestiuni”. — „Mărturii”, Vol. IX, p. 127.

12. Cine ar trebui să ia parte la această lucrare de binefacere? Gal. 5, 10.

„Oriunde est întemeiată o Comunitate, membrii ei trebuie să facă o lucrare plină de zel pentru credințioșii în nevoi. Dar ei nu trebuie să se oprească aci. Ei de asemenea trebuie să ajute și altora, indiferent de credința lor. Ca urmare a unei asemenea străduințe, mulți dintre ei vor primi adevărurile speciale pentru timpul acesta”. — „Mărturii”, Vol. VI, p. 270.

13. De ce nu vor putea unii să intre în cer? Mat. 25, 41—45.

14. Ce motiv este arătat pentru care alții sunt admiși? Mat. 25, 34—40.

CHEMAREA LA LUCRAREA DE BINEFACERE

Câtă mizerie există chiar în mijlocul așa numitor țări creștine! Gândiți-vă la starea celor săraci în marile orașe. În aceste orașe există mulțime de ființe omenеști cari nu primesc nici atâta grijă și atenție cât se dă animalelor. Găsim mii de copii într'o stare extrem de nenorocită, sdrențaroși și aproape morți de foame, cu vițiu și decăderea scrisă pe fețele lor. Familii întregi sunt îngrămădite în locuințe mizerabile, multe dintre ele nefiind altceva decât niște pivnițe întunecoase pline de igrasie și murdărie. În aceste locuri grozave se nasc copii. Copilăria și tinerețea nu poate privi nimic atrăgător, nimic din frumusețea lucrurilor naturale pe care Dumnezeu le-a creat pentru a desfăta simțurile. Acești copii sunt lăsați să crească formându-și și modelându-și caracterul potrivit unor precepte joase, unor exemple nenorocite și stricate pe cari le găsec în jurul lor. Ei aud numele lui Dumnezeu doar luat în batae de joc. La orice pas ei nu întâlnesc decât cuvinte murdare, miros de băuturi și tutun, decădere morală de tot felul, lucruri cari le strică simțurile. Și din aceste locașuri ale decăderii se ridică tânăguitoare strigăte după hrană și îmbrăcăminte din partea celor cari nu știu nimic despre rugăciune.

Comunitățile noastre au de săvârșit o lucrare despre care au foarte puțină idee, o lucrare ce este aproape neatinsă. „Am fost flămând“, spune Hristos, „și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M'ați primit“. Mat. 25, 35. 36. Mulți gândesc că dacă dau bani pentru această lucrare, prin aceasta au făcut tot ce trebuia de făcut, însă aceasta este o judecată cu totul greșită. Dăruirea de bani nu poate înlocui lucrarea personală. Este adevărat că trebuie să dăm din veniturile noastre, și aceasta s'o facem în cât mai mare măsură; dar potrivit puterii și ocaziilor lor, din partea tuturor se cere o lucrare personală.

Lucrarea de strângere a celor în nevoie, în mizerie, suferință și nenorocire, este tocmai lucrarea pe care fiecare Comunitate care crede adevărul pentru un timp ca acestă ar fi trebuit să o facă de multă vreme. Noi trebuie să dăm pe față acea simpatie plină de iubire a Samariteanului în vederea împlinirii nevoilor fizice, hrănind pe cei infomețați, adăpostind în casele noastre pe cei fără de adăpost, luând în fiecare zi dela Dumnezeu har și putere care să ne facă în stare a ajunge până în adâncul cel mai de jos al mizeriei omenеști, și să ajutăm pe aceia cari nu pot să se ajute singuri. Făcând această lucrare avem mi-

nunata ocazie de a prezenta pe Hristos Cel răstignit.

Fiecare membru al Comunității ar trebui să simtă ca o datorie deosebită a sa de a lucra pentru aceia cari trăiesc în vecinătatea lui. Caută și vezi cum ai putea ajuta mai bine pe aceia cari nu dau niciun interes lucrurilor religioase. Vizitând pe prietenii și vecinii tăi arată un interes față de binele lor spiritual cât și trupesc. Prezintă-le pe Hristos ca un Mântuitor iertător de păcate. Invită pe vecini în casă la tine, și citește împreună cu ei din neprețuita Biblie și din cărțile cari lămuresc adevărurile ei. Aceasta, împreună cu cântece simple și rugăciuni arzătoare, va mișca inimile lor. Fie ca membrii să se formeze spre a face această lucrare. „Mărturii“, Vol. VI, p. 275. 276.

SCOPUL SOCIETAȚII DE BINEFACERE

Nevoile sunt mari în aceste zile când milioane sunt în lipsă și desnădejde. Când alții obosesc ajutând, Adventiștii cei săraci ar trebui să arate adevărul lor spirit creștin refuzând să obosească „în facerea binelui; căci la vremea potrivită, vom seceră, dacă nu vom cădea de oboseală“. Gal. 6, 9.

Următoarele sunt unele din căile practice în cari se va da pe față adevărul spirit adventist față de omenirea suferindă din jurul nostru. Unele Comunități vor fi în stare a lua parte în mai multe ramuri ale acestei lucrări de binefacere iar altele în mai puține, însă fiecare Comitet de Comunitate trebuie să studieze nevoile și posibilitățile de lucru și sfătuindu-se cu secretarul Misiunii Interne dela Conferință să aleagă acele ramuri de lucrare misionară cari pot fi săvârșite cu succes.

Ramurile lucrării de binefacere

1. Strângerea de îmbrăcăminte dela persoanele mai cu stare pentru Cercul Tabita.
2. Repararea lor de către Cercurile Tabita.
3. Impărțirea lor în timpul iernii.
4. Strângerea de alimente dela gospodari sau negustori și distribuirea lor în timpul iernii.
5. Oferirea vreunei mese bătrânilor, cu vreo anumită ocazie.
6. În timpul iernii îngrijirea de a se da băuturi calde copiilor.
7. Vizitarea vecinilor bolnavi.
8. Acolo unde se poate dați tratamente simple.
9. Aducerea medicului și procurarea de doctorii (oferirea de servicii gratuite acolo unde este cu puțință).
10. Oferirea de mese ieftine pentru cei tare lipsiți.
11. Luarea parte la operile de binefacere sau alte lucruri demne.
12. Ajutoarele de primul moment.
13. Tabere de copii în timpul verii.
14. Școli de vară cu scopul de moralizare prin Biblie.

15. Vizitarea închisorilor: Impărțirea de alimente, îmbrăcăminte, flori, fructe, Evanghelii și tractate.
16. Vizitarea spitalelor: Distribuirea de flori, fructe, Evanghelii și tractate.
17. Vizitarea vapoarelor în porturi. Distribuirea de cărți și tractate la călători, acolo unde este îngăduit.
18. Aprovizionarea librăriilor cu literatură Adventistă.
19. Organizarea de grupe de tineri cari să meargă în diferite case unde să cânte cântările Evangheliei.

Chiar și tinerii pot lua parte la o asemenea lucrare. Acolo unde domnește sărăcia este bine a se procura lemne pentru a avea căldură. Persoanelor cari se găesc în pat pot să li se citească, și Biblia cum și cărțile noastre cuprind istorisiri cari le ajută a-și trece timpul cu folos. „Cei cari s'au angajat în această lucrare creștină de ajutorare au săvârșit aceea ce Domnul dorea ca ei să facă, și El a aprobat străduințele lor.... Dacă biserica ar întreprinde această lucrare pe care ar trebui să o facă, atunci acesta ar fi mijlocul mântuirii multor suflete”. — „Mărturii”, Vol. VI, p. 295.

Prezintă raportul lucrării misionare săvârșită în săptămâna trecută.

27 Februarie, 1937

Subiectul misionar: Lucrarea de binefacere.

Textul misionar: Luca 6, 38.

Idei: Domnul îndeamnă pe poporul Său a săvârși diferite feluri de lucrare misionară, semănând lângă toate apele. Noi nu săvârșim decât o mică parte din lucrarea pe care El dorește a o împlini noi printre vecinii și prietenii noștri. Prin bunăvoința arătată față de cei sărmani și bolnavi, sau lipsiți, noi putem câștiga o influență asupra lor încât adevărul divin își va găsi drum la inimile lor. O asemenea ocazie de lucrare nu ar trebui lăsată a trece nefolosită. Aceasta este cea mai înaltă lucrare misionară pe care o putem face”. — „Solii către tineret”, p. 217.

Prezintă experiențele creștine în ce privește această lucrare de ajutor și facere de bine ce a fost săvârșită de membrii Comunității și binecuvântările cari au decurs pentru ei din ele.

Prezintă raportul lucrării misionare săvârșită în săptămâna trecută.

Ora Tabitei din luna Februarie IUBIȚI PE TOȚI OAMENII

„Hristos nu cunoștea nicio deosebire de naționalitate, de rang sau de religione. Fariseii și cărturarilor voiau foarte mult să restrângă darurile cerului numai pentru un singur loc și pentru o singură națiune, iar pe restul familiei lui Dumnezeu — din lume — îl excludea dela acesta. Dar Isus veni ca să dărâme orice zid de despărțire. Venirea Sa în lume era pentru a arăta că darurile harului și ale iubirii lui Dumnezeu sunt tot atât de libere, ca și aerul, lumina sau ploaia, care reînsuflește pământul”.

Religiunea lui Isus Hristos nu făcea deosebire între Iudei sau păgâni, între cei liberi sau robi; toți erau egali înaintea lui Dumnezeu. Nicio întrebare a înțelepciunii omenești nu influența modul de procedare al lui Isus. El nu făcea deosebire între vecini și străini, între amici și inamici. Ceea ce mișca inima Sa, era orice suflet care înseta după apa vieții.

El nu trecea pe lângă nicio ființă omenească fără a-i da atenție, ci căută să prezinte fiecăruia elixirul salvator. În orice societate Se afla, El expunea o învățătură potrivită cu timpul și cu împrejurările. Orice neglijare sau insultă, de care se făceau vinovați oamenii față de semenii lor, nu-L

5 minute misionare în Sabat

6 Februarie, 1937

Subiectul misionar: Lucrarea de binefacere.

Textul misionar: Mat. 10, 8.

Idei: Conducătoarea Cercului Tabita să dea un scurt raport despre lucrarea ce a plănuțit să o facă Cercul Tabita în anul acesta.

Prezintă planurile stabilite de Comitetul Comunității în ce privește săvârșirea lucrării de binefacere de către Comunitate.

„Cuvinte amabile, priviri pline de simpatie, expresii de simpatie, vor fi pentru mulți dintre cei copleșiți de lupte și părăsiți, ca și un pahar de apă rece pentru un suflet însetat. Un cuvânt de simpatie, o faptă de bunătate, vor ridica poverile cari apasă din greu asupra umerilor oboșiți. Și fiecare cuvânt sau faptă neegoistă este o expresie a iubirii lui Hristos pentru omeniarea pierdută”. — „Cugetări de pe Muntele Fericirilor”, p. 40.

13 Februarie, 1937

Subiectul misionar: Lucrarea de binefacere.

Textul misionar: Fapte 9, 39.

Idei: Isus a petrecut mai mult timp tămăduind decât predicând. El făcea o lucrare de binefacere de primul rang. Petru spune că El „umbla din loc în loc făcea bine, și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de diavolul; căci Dumnezeu era cu El”. Fapte 10, 38. Aceasta este ceea ce dorește El să facă Comunitățile Adventiste în teritoriile lor. Insărcinarea noastră este la fel cu aceea a Domnului nostru, despre care este scris că mergea făcând bine, și ajutând pe toți cari erau asupriți de Satana”. — „Mărturii”, Vol. VI, p. 225.

Îndeamnă pe fiecare membru să-și facă partea în planul stabilit de Comitetul Comunității în ce privește lucrarea de binefacere.

Prezintă raportul lucrării misionare săvârșită în săptămâna trecută.

20 Februarie, 1937

Subiectul misionar: Lucrarea de binefacere.

Textul misionar: Marcu 12, 33.

Idei: Lucrarea creștină de ajutorare este o formă a lucrării de binefacere. Sunt așa multe mici fapte de bine și de ajutorare ce pot fi săvârșite de către membrii noștri.

faceau decât să simtă și mai mult că ei aveau nevoie de compătimirea Sa divină. El căuta să umple cu speranță pe cei mai brutali și mai puțin promițători, asigurându-i că și ei pot deveni curăț și fără prihană, și că pot dobândi un caracter care să-i înfățișeze ca copii ai lui Dumnezeu.

În toate timpurile, adevărații creștini și urmași ai Domnului Isus Hristos, au trăit după acest model arătat lor de către Maestrul lumii, dovădindu-și numai iubire față de toți oamenii.

În timpurile din urmă, când ura de rasă și de clasă este socotită de mulți ca o virtute, cu atât mai mult adevărații creștini și urmași ai Domnului Isus Hristos trebuie să prezinte, — prin viețea și prin vorbele lor — caracterul Mântuitorului, iar fiecare membru al Comunității Sale, să facă tot ce-i stă în putință spre a veni în ajutorul apropiatului său, ajutând pe oameni în nevoile lor sufletești și trupești.

I. Reit

ANUNȚURI

De vânzare una mașină (dărac) de scărmanat lână și bumbac, în perfectă stare de funcționare, cu motor. Preț convenabil. Adresa: Ioan Bușcă, Com. Băduleasa, Jud. Teleorman, Oficiul Salcia.

Vând mașini de tricotate, diferite numere, noi și de ocazie. Dau și învățătură în timp scurt, celor ce voiesc a învăța tricotașul. Pentru informațiuni, doritorii se vor adresa printr-o carte poștală la adresa: Ilie Fircă Str. G-ral Eustașiu No. 47, București.

Aducem la cunoștința tuturor aceluia care vor să publice câte un anunț în Curierul Misionar, că pe viitor sunt rugați ca anunțul să fie însoțit și de o mică recomandare din partea presbiterului, însoțită de stampila Comunității respective. De asemenea anunțăm că în Curierul Misionar nu se pot publica anunțuri de tovărășii, împrumuturi de bani sau alteceva de felul acestora.

Se caută fată adventistă pentru serviciu la două persoane în București. Să știe bucătăria, spălatul curățenia. Salariu 500—600 lei lunar. Adresați la biroul Redacției, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116, București IV.

Doresc a cumpăra o mașină de tricotate. Cine are o asemenea mașină este rugat a scrie la adresa: Prodan Roșca, Comuna Mircea Vodă, Jud. Brăila.

Vând o mașină de tricotate Groser No. 5/50 cu un conducător. Pe cel care va voi să o cumpere îl voi învăța în cel mult zece zile să lucreze singur. Adresați-vă: Ion Neculai, Com. Traian, Jud. Teleorman.

Ținând seama de greutatea vieții de azi, comitetul Editurii examinând de a proape posibilitățile de desfacere a publicațiilor, din punct de vedere financiar, a ajuns la hotărârea de a forma așa numite abonamente grup pentru familie, acordând la acestea rabate simțitoare membrilor și lucrătorilor, după cum murmează:

Abonamente grup de familie, în limba română.

Un abonament pe un an la:	
„Semnele Timpului”	Lei 48
„Amicul Tinerimii”	„ 48
„Sfetnicul Vieții”	„ 48
„Curierul cu Gazeta”	„ 100
Lecțiuni Biblice	„ 32
Total	„ 276

Aceste reviste al căror cost izolat este de Lei 276 pentru un an, pot fi trimise contra cost anticipat membrilor, cu Lei 200, iar lucrătorilor cu Lei 100.

Lucrătorii mai primesc în plus gratuit și revista „Spicuitorul”.

Abonament grup de familie în limba germană.

Un abonament pentru un an la:	
„Herold der Wahrheit”	Lei 120
„Gute Gesundheit”	„ 120
„Advent Echo”	„ 60
„Kleiner Freund”	„ 60
Lecțiuni Biblice	„ 40
Total	„ 400

Pentru aceste reviste al căror cost este de Lei 400 pe un an, membrii vor avea de plătit numai Lei 300, iar lucrătorii numai Lei 250.

Acei lucrători germani cari vorbesc și limba română, dar nu sunt abonați la grupul român, vor primi gratuit de asemenea și Curierul Misionar cu Gazeta și Spicuitorul.

Abonament grup de familie, în limba maghiară.

Un abonament pe un an la:	
„Idök Jelei”	Lei 60
„Boldog Elet”	„ 120
„Advent Hirnök”	„ 40
Lecțiuni Biblice	„ 40
Total	„ 260

Pentru aceste reviste al căror cost este de Lei 260 pe un an, membrii vor avea de plătit numai Lei 200, iar lucrătorii numai Lei 150.

Acei lucrători maghiari cari vorbesc și limba română, dar nu sunt abonați la grupul român, vor primi gratuit de asemenea Curierul Misionar cu Gazeta și Spicuitorul.

Acolo unde se găsesc membri săraci cari nu și-ar putea procura nici în felul acesta literatura, comitetele Comunităților respective ar trebui să plănuiască ca din beneficiile cercurilor misionare sau din colecte speciale, Tabita sau Cassa Săracilor să vină în ajutorul acestora, plătindu-le costul literaturii, așa fel ca nici aceștia să nu fie lipsiți de hrana sufletească necesară.

„Curierul Misionar”.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul acestui număr Lei 8. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str Mitrop. Ghenadie Petrescu 116
București IV.

Spicuiuri interesante

Libertatea religioasă în Etiopia

Sunt fericit putând să dau oarecari stiri cu privire la dezvoltarea lucrării noastre din Etiopia. Dintr'o veste primită din acest câmp am aflat că în întreagă această țară a fost proclamată Libertatea Religioasă, în proclamație fiind amintită în mod special lucrarea noastră medicală.

Lucrarea spitalului nostru din Addis Abeba se desfășoară minunat de bine și doctorii sunt foarte ocupați tot timpul. Am primit îngăduința de a ne înapoia la Desse și într'un viitor apropiat sperăm să terminăm cu lucrarea acestei instituții și foarte curând să începem să funcționăm cu spitalul nostru de acolo.

W. E. Read

Președintele Diviziunii Europene de Nord.

Felul de a vota în Jugoslavia

Cu o ocazie fratele Olson vorbea unei mari adunări într'un loc deschis în Novi Sad, Jugoslavia, despre nevoile câmpurilor misionare. Toți cei adunați acolo, în număr de aproape 1.000 de suflete, cupinzând 15 naționalități diferite, au fost foarte mult mișcați. Fratele a accentuat mai mult asupra nevoilor insulelor Seychelles. „Oare să trimetem vreun misionar?” întrebă el. Toate mâinile s'au ridicat în semn de aprobare. „Dar aceasta nu este deajuns”, mai aminti fratele Olson. Atunci, din mijlocul adunării se auzi glasul unui frate, zicând: „Lucrul important este ca să votăm vărând mâinile în buzunar”. În felul acesta au înțeles frații noștri din Balcani să voteze, iar misionarul se pregătește să plece în insulele Seychelles.

H. F. Brown

Un obicei frumos

Enciclopedia ne spune că obiceiul este „o tendință de a răspunde într'un anumit chip unui stimulente fizic sau mintal care a fost repetat deseori”. Oamenii rai au obiceiul de a blestema, a injura, a fuma, și a se mânia, deoarece creierul lor se ocupă mereu numai cu asemenea gânduri, și îi face a săvârși lucruri „ne-cugetate”, și astfel, după cum spune Biblia, „este apucat de legăturile păcatului lui”. Prov. 5, 22.

Spiritul profeției ne dă avertizarea că

„sforțările ocazionale nu vor avea decât rezultate mici”.

De ce oare noi ca creștini nu ne-am face obiceiul de a duce cu noi literatură și să o immănăm celor cu cari venim în contact, chiar dacă ar fi numai un tractat pe zi? De ce oare nu ne-am face obiceiul de a ține lecturi biblice, sau a vizita pe bolnavi, ori a răspândi revistele noastre? Crezi că poate fi un mai bun obicei decât acela de a fi un regulat cetitor al revistelor noastre? Este oare vreun rău în obiceiul de a raporta regulat lucrarea misionară? Noi credem că aceste lucruri cu siguranță vor plăcea mult Domnului.

Noi avem privilegiul de a fi așa mult identificați cu Hristos încât lucrarea pentru El va deveni un obicei. Ni se spune că „dacă noi îngăduim, El Se va identifica cu gândurile noastre și cu tendințele noastre în așa măsură, ar lega așa de mult inima și mintea noastră cu voința Sa, încât atunci când ascultăm de El vom împlini propriile noastre impulsii”. — „Hristos, Lumina lumii”, p. 567.

H. F. Brown

Cu ocazia vizitei făcută la școala noastră misionară din Collonges, Franța, am avut bucuria de a mă întâlni cu fratele și sora Curmătoreanu. Dâșii sunt foarte voioși și râvnitori în a strânge cât mai multe învățături folosite pentru câmpul misionar din Camerun în care vor avea să plece peste câteva luni. Dâșii așteaptă cu nerăbdare timpul când să-și înceapă lucrul între negrii doritori de mântuire.

Tuturor fraților, surorilor și prietenilor din Comunitățile noastre, le este trimis un călduros salut din partea fratelui și sorei Curmătoreanu.

V. Florescu

Fratele Tolici și familia sa, vecii noștri misionari români pe insula Madagascar, au plecat din nou spre acest câmp care le-a devenit atât de drag inimii lor încât nimic nu i-a putut reține, așteptând cu dor ziua când să se întâlnească laolaltă cu toți iubiții frați pentru a căror creștere în cele ale creștinței au lucrat atâția ani. Cred că sunt în asentimentul tuturor celor cari au avut ocazia să-l audă în timpul concediului precut de dânsul în vara aceasta în țară, transmitându-le și pe această

cale dorința noastră a tuturor ca bunul Dumnezeu să-și întindă continuu brațul Său ocrotitor asupra lor, dându-le și mai mari succese în vestirea soliei mântuitoare pe această insulă.

V. Florescu

Vizitarea unei pioniere

Intr'o casă de țară la vreo 15 kilometri de Berrien Springs, Michigan, America de Nord, trăiește împreună cu fiica ei, unul din puținii pionieri ai mișcării advente, cari au mai rămas, sora Martha D. Amadon, fiica fratelui predicator John Byington, primul președinte al Conferinței Generale, și soția lui George W. Amadon, care a lucrat aproape 50 de ani în Editura noastră *Review and Herald* din America.

Cei o sută și doi ani pe cari i-a împlinit sora Amadon în primăvara anului trecut, cuprind istoria marelui lucrării advente. Deși își amintește puțin despre cele din 1844, ea își aduce foarte bine și lămurit aminte despre primii lucrători cari au activat în această mișcare adventă. Sora se simte foarte bucurată când poate să vorbească despre experiențele acestor zile dela început, cât și despre lucrătorii cu cari a conlucrat în deaproape. Mărturia ei este că ei erau „bărbați sfinți, oameni devotați și muncitori”.

Ea își aduce aminte să fi văzut pe sora White de multe ori în viziune; și întrebând-o dacă crede că aceste viziuni erau adevărate și demne de crezare, sora răspunde: „Viziunile sorei White erau foarte adevărate și mai presus de prețierea mea”.

Nu cred că este nimic mai interesant decât o vizită la un asemenea credincios pionier, observând deplina sa încredere în solie, cât și dorința sa arzătoare și stăruitoare de a vedea lucrarea terminată. Aminurile rostite din inimă atunci când mă rugai, cât și căldura din glasul ei cu care și-a înălțat rugăciunea împreună cu noi, erau dovezi că sunt adevărul când zise: „Atunci când ne rugăm, noi simțim apăsând povara asupra noastră. Doresc să văd lucrarea înaintând, și cu siguranță ea va înainta. Doresc ca Domnul să vină și să ia pe poporul Său în țara Sa cea minunată”.

Pe când soția mea și cu mine ne pregăteam să plecăm, sora Amadon mi-a adresă următoarea mustrare plină de iubire: „Să ai grijă să nu fii nepăsător, frate Holden. Tu trebuie să fii sfânt atât în inimă cât și în viață”.

Când am ajuns la poartă am auzit din casă glasul puternic și clar al sorei Amadon cântând unul din frumoasele imnuri creștine.

W. H. Holden